

[Wilhelm]

vante for fortolkningen af aftalen; det ville han ikke. Vi søgte at få udvalget til at gøre det; det ville det ikke. Til sidst meddelte vi, at det måtte vi selv gøre. Den sag blev drøftet i det sidste møde i undergrundsudvalget; jeg kan ikke huske, hvad hr. Enggaard sagde til den – han har nok været lidt mopset, som han er i dag – men jeg kan tydeligt huske, hvad den socialdemokratiske repræsentant sagde til det. Han sagde, at det, VS havde gjort, godt nok var noget i strid med formaliteterne, men – og det bed jeg mærke i i lyset af, hvem der var den socialdemokratiske repræsentant – at han måtte erkende, at det var sket på en overordentlig pæn måde. Og når hr. Risgaard Knudsen kan sige sådan om et formalitetsbrud, tror jeg nok, at alle formaliteter har fået næsten mere, end de kan trække.

For nylig fik hele offentligheden og samtlige folketingets medlemmer et brev fra A. P. Møller, hvor A. P. Møller simpelt hen ordret bringer – og ikke engang skjuler, at det er et citat – materiale fra det fortrolige materiale dengang, nemlig et langt citat fra handelsministerens forhandlingskommissorium fra den 14. januar 1976. Jeg mindes ikke, at hr. Enggaard eller nogen af de andre, der forsvarede det princip, har ytret noget som helst i retning af, at hr. Mærsk Møller nu er begyndt at citere stolper op og stolper ned fra det, som dengang blev krævet skulle være fortroligt, og som bl.a. rederiet, bevillingshaveren, insisterede på skulle være fortroligt. Vi skal ikke bebrejde dem det, for vi har ikke den dobbeltmoral; vi synes, det er i orden, at de offentliggør det forhandlingsmandat. Vi synes selvfølgelig, at man skal læse det med betydelig skepsis, fordi de kun offentliggør de passager, der passer i deres kram, men jeg synes, det er betegnende, at hverken hr. Enggaard fra venstre eller andre fra den side har gjort opmærksom på, at det altså her passer Mærsk Møller at offentliggøre fra det fortrolige materiale, og så er der pludselig ikke noget i vejen; præcis som de gjorde også i august måned sidste år.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg deler hr. Enggaards bekymringer med hensyn til, skal vi kalde det normernes overholdelse, men synes alligevel, det er klart

nødvendigt at have en mulighed for at give fortrolige orienteringer til folketingsudvalget.

De bekymringer, hr. Enggaard gav udtryk for, er jo også så meget desto mere aktualiseret af, at vi for 14 dages tid siden i en stor københavnsk søndagsavis og avisen fra dagen før kunne se referater af et fortroligt notat fra 1976-forhandlingerne, sådan som hr. Ninn-Hansen jo er klar over det.

Men til trods for alle disse problemer er det alligevel nødvendigt og rigtigt, at vi fastlægger proceduren sådan, at det kan fungere, dersom de parlamentariske dyder holdes rimeligt i hævd.

Regeringen kan ikke gå ind for fremskridtspartiets ændringsforslag – af de grunde, jeg lige har nævnt her.

Om prisdiskussionen vil jeg sige, at det svar, jeg har haft mulighed for at afgive om de store olieselskabers indkøb af olie, jo ikke kan afgives sådan, at jeg selskab for selskab, ladning for ladning og kvalitet for kvalitet kan orientere folketinget om det. Det er nødvendigt at give et samlet billede, simpelt hen fordi reglerne er, som de er, og derfor har enkelte laster, der har været indkøbt stykvis, jo heller ikke kunnet oplyses.

Det er også baggrunden for, at jeg, efter at der har været en sådan kritisk diskussion om det med priserne i pressen, har skrevet et brev til formanden for Oliebranchens Fællesrepræsentation, hr. Knud Pedersen, og det brev har jeg også citeret i et svar til folketingsudvalget, hvoraf essensen er følgende:

»Af hensyn til besvarelsen af spørgsmål fra folketingets energipolitiske udvalg er jeg imidlertid klart interesseret i en større åbenhed i denne sag omkring prisdannelsen på oliemarkedet og vil derfor gerne have oplyst, om Deres bemærkning til Jyllands-Posten skal forstås således, at De på branchens vegne dermed giver mig tilladelse til at offentliggøre de oplysninger om de enkelte olielaster, som indberettes til monopoltilsynet efter aftale med selskaberne. Når jeg har fået svar på denne henvendelse, vil jeg selvfølgelig vende tilbage til sagen.«

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Da energiministeren nævnte mit navn i forbindelse med materiale fra 1976, vil jeg gerne vedkende mig, at jeg ved en anden lej-